

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vlastní jména okolo nás – osobní jména Literární onomastika

Jaroslav David
jaroslav.david@osu.cz
www.jardavid.ic.cz

„Linius: *Jméno mám vlastní Linius.*

Coridon: *Přisau, dobře slyš, líná hus!*

...

Linius: *Pravil' jsem, že jsem Linius!*

Coridon: *Či již vím, pane, Plinius.“*

F. V. Kocmánek, O sedláku u lékaře

Vlastní jména v uměleckém textu

Vlastní jména v uměleckém textu, zejména, antroponyma, jsou předmětem zájmu literární onomastiky.

Literární onomastiku primárně nezajímá etymologie jmen, ale funkce jmen v uměleckém textu.

Tedy např. u jména *František* je důležitější než fakt, že jméno je latinského původu a znamená „Francouzek“, to, že je spojeno s jistým typem postav, není českého původu a má určité kulturní asociace.

Jaké?

Giovanni Battista
Bernardone

Problémy

Otázky a problémy literární onomastiky

- co je to „umělecký“ text

- co všechno zkoumat – jména postav a míst, tituly textů, chrématonyma (jména výrobků, firem atp.) v textu, pseudonymy autorů, apelativní pojmenování postav

Terminologie

>>> pracovní list

SLOVNÍK POJMŮ	
	Jméno označující jedinečný objekt, např. osobu, město, firmu či instituci, např. Opakem je apelativum/obecné jméno , např. Studuje je lingvistická disciplína onomastika.
	Vlastní jméno lidské bytosti (osobní jméno), např.
	Dědičná součást osobního jména, která je neměnná a má úřední podobu, např.
	Zeměpisné jméno, např. název města, vesnice, řeky, pohoří, ulice, např.
	Neúřední, doplňkové osobní jméno, které je většinou posměšné a charakterizuje svého nositele, např.
	Tzv. druhé, doplňkové jméno, které až do zavedení příjmení, rozlišovalo lidi se stejným rodným jménem, např. Na rozdíl od příjmení nebylo stálé (standardizované) a dědičné.
	Osobní jméno, které charakterizuje postavu v uměleckém textu, např.
	Ve starší terminologii domácká či mazlivá, ale obecně jakákoliv citově zabarvená podoba jména, např.

Terminologie

>>> pracovní list

SLOVNÍK POJMŮ	
onymum/proprium	Jméno označující jedinečný objekt, např. osobu, město, firmu či instituci, např. Opakem je apelativum/obecné jméno , např. Studuje je lingvistická disciplína onomastika.
antroponymum	Vlastní jméno lidské bytosti (osobní jméno), např.
příjmení	Dědičná součást osobního jména, která je neměnná a má úřední podobu, např.
toponymum	Zeměpisné jméno, např. název města, vesnice, řeky, pohoří, ulice, např.
přezdívka	Neúřední, doplňkové osobní jméno, které je většinou posměšné a charakterizuje svého nositele, např.
příjmi	Tzv. druhé, doplňkové jméno, které až do zavedení příjmení, rozlišovalo lidi se stejným rodným jménem, např. Na rozdíl od příjmení nebylo stálé (standardizované) a dědičné.
mluvící jméno	Osobní jméno, které charakterizuje postavu v uměleckém textu, např.
hypokoristikum	Ve starší terminologii domácká či mazlivá, ale obecně jakákoliv citově zabarvená podoba jména, např.

Problémy

Otázky a problémy literární onomastiky

- co je to „umělecký“ text

- co všechno zkoumat – jména postav a míst, tituly textů, chrématonyma (jména výrobků, firem atp.) v textu, pseudonymy autorů, apelativní (obecná) pojmenování postav

Autoři

- Aristotelova *Poetika* 4. stol. př. n. l.
- onomastika: u nás od 80. let, Rudolf Šrámek, Miloslava Knappová, Žaneta Procházková, Svatopluk Pastyřík – ve školské praxi
 - němečtí autoři: Dieter Lamping, Karl Gutschmidt, Friedhelm Debus
 - vznikají slovníky autorů: Shakespeare, Puškin, Mickiewicz, rozvíjí se teorie a terminologie
- literární vědci: Daniela Hodrová, Jiří Holý, Karel Hausenblas, Vladimír Macura

Funkce jmen v uměleckém textu

Jiří Holý – pojmenovací strategie autora

Svatopluk Pastyřík – onomastická stylistika

Žaneta Procházková – rejstřík jmen

- a) nominace a identifikace**
- b) iluzivní**
- c) sociálně klasifikační**
- d) charakterizační**
- e) perspektivizační**
- f) akcentující, konstelační**
- g) asociační, evokační**

a) nominace a identifikace

- pojmenované postavy x nepojmenované postavy
- postavy nepojmenované osobními jmény
- postavy s iniciálou, např. *Josef K.*
- texty s hypertrofií (nadbytkem) jmen

např. Haškovy *Osudy dobrého vojáka Švejka*

„V jedné vesnici za Pelhřimovem byl nějaký učitel Marek a ten chodil za dcerou hajného Špery...“

„Já mám takovou smůlu jako nějaký Nejezchleba z Nekázanky... Dovolte, vašnosti, neráčíte být pan Purkrábek, zástupce banky Slávie?“

např. Hrabalovy *Taneční hodiny*, *Spalovač mrtvol*, *Mrtvé duše*

b) iluzivní

- iluze reálného světa, fiktivního světa apod.

např. *Karel*, *Honzík*, *Petr Majerovi*, *Mařenka Hermanová*, asistent *Gros*, učitelka *Miriam Millerová* X *Arabela*, *Rumburak*, král *Hyacint*, *Xénie*, princ *Vilibald*, *Vigo*, *Blekota*, *Pekota*, *Mekota*

c) sociálně, dobově či žánrově klasifikující

- jméno zařazuje postavu sociálně, regionálně, časově, etnicky apod., např. *Šerkézy*

např. v románech 19. století jsou pro venkov typická jména *Mařka*, *Tonka*, pro město např. *Mici*, *Fici*, *Amálie*

- podobnou funkci má titul díla

např. *Vyprahlé touhy* > *Petrolejové lampy*, *Krb bez ohně*, *Světlo jeho očí*, *Přítelkyně pana ministra*, *Žena pod křížem*, *Její hřích*

d) charakterizační

- jméno využívá „mluvícího“ apelativního základu

např. u Tyla jména postav policajt *Šavlička*, dudák *Švanda*, hostinský *Nalejváček*, správce *Vydřiduška*, *Lesana*; *Matěj Brouček*; *Zdenička Svatá*, výpravčí *Hubička*, *Miloš Hrma*; podnikatel *Král*, *Jestřáb* a *Hrdlička*, feldkurát *Katz* („kněz ctihodný“), *Andělka*

- v moderní literatuře ustupuje

e) perspektivizační

- jméno předurčuje příběh postavy

např. Škvorecký: titul *Lvíče – Lenka Stříbrná / Leona Silbersteinová*

f) akcentující, konstelační

určuje postavení postavy v díle

např. *Odjinud* (jen 1 jméno, mluvící jméno), apelativum *soudruh*

g) asociační, evokační

- jméno odkazuje ke kulturnímu kontextu nebo k typům, či stereotypům

např. *Adam a Eva, Klára, Robert, Richard, Viktor, František, Bohouš*

Čapek – Krakatit: *D´Hemon, Prokop*

český detektiv: *Klubíčko, Mejzlík, Čadek, rada Vacátko, Borůvka/Pivoňka; Michal Exner*

ALE: *Paní Anežka Berková* (není to historická próza)

- **klíčová jména a klíčový text** – aluze (narážka) na reálné postavy, nebo jiná jména reálných postav; předpokládá se znalost reálných postav a jejich prostředí (tyto informace tvoří „klíč“)
- používá se tzv. paratextových signálů, viz např. Hříchy pro pátera Knoxe, sdělení o nereálnosti postav apod.
- zakladatelem latinský román brit. autora Johna Barclaye *Euphormionis Satiricon* (1603), klíč připojován k vydáním
- postupně se z něj stává biografická a politická záležitost
- u nás Tyl-*Rozervanec*, Scheinpflugová-*Český román*, Čapek-*Válka s mloky*, J. Škvorecký-*Mirákl*, *Lvíče*

např. Kerouac – *On the Road: Carlo Marx* (Allen Ginsberg), *Sal Paradise* (Jack Kerouac), *Old Bull Lee* (William Burroughs)
Škvorecký – *Mirákl*: farář *Doufal*, dramatik *Hejl*, prozaička *Marie Burdychová*;
dále např. *Josef K.*; *Petr Routka*

Kdo se pod jmény ukrývá?

Miloš Urban-*Paměti poslance parlamentu*

- poslanci *Becher, Cajtman, Princ, Šedivka, Mour*
- politici *profesor Varan, Šoufl*

30 případů majora Zemana

- *prof. Max Braun*
- *Plánice*

Miloš Urban-*Paměti poslance parlamentu*

- poslanci *Becher* (Miloš Zeman), *Cajtman* (Petr Nečas), *Princ* (Stanislav Gross), *Šedivka* (Vladimír Špidla), *Mour* (Miroslav Macek),
- politici *profesor Varan* (Václav Klaus), *Šoufl* (lobbista Šlouf)

30 případů majora Zemana

- *prof. Max Braun* (prof. Černý)
- *Plánice* (Babice)

Funkce jmen v uměleckém textu

g) estetická, poetická

- jedinečnost, zvuková podoba jména - jméno jako „zvukové gesto“, jazyková hra

např. *Chlestakov*, *Bobčinskij* a *Dobčinskij*, *Simplicius Simplicissimus*, *Jacek Jošt*

- postavy s tajemstvím: *Hordubal*, *Emöke*, *Evžen Oněgin*, *Viktoria Freie*, *Quasimodo*, *Josef K.*

Práce se jménem

Autor např. často jméno nesděljuje, postava není výslovně v textu pojmenována (viz např. scénické poznámky), jméno se proměňuje, nebo je zapomenuto. Odráží dobové pojmenovací zvyklosti. Autor/postava jméno komentuje

- např. Karla Boženy Němcové

- např. Lvíče: *„Zbývá už jen několik maličností. Po válce si někteří židé počesťovali jména. Schwarznagel na Černý, Silberstein na Stříbrný. ... Taký se nejmenovala Lenka. Jmenovala se Leona. Lvice.“*

- např. Bídníci: trestanec *Jean Valjean* >> podnikatel *Madeleine*

„Jeho matka se nazývala Jana Mathieuová; otec se jmenoval Jean Valjean nebo Vlajean, což byla patrně přezdívka, jež povstala stažením slov Voilá Jean.“

- např. prózy Vlasty Javořické – realita venkovského zvyku pojmenování

Poetika literárních jmen

ÚKOL 1

V souvislosti s literární onomastikou se hovoří o **romantické** a **realistické** poetice vlastních jmen v textu. Pokuste se přiřadit jména postav k danému typu poetiky a vysvětlete, jaká jsou její specifika.

ROMANTICKÁ POETIKA

REALISTICKÁ POETIKA

doktor Kazisvět

hrabě Monte Christo

pan Hastrman

Michelup

inženýr Prokop

Josef Novák

Lenka Stříbrná

Katka

Matěj Brouček

Paul Baumler

René Skalský

Hordubal

světoznámý dramatik Hejl

Poetika jmen

Každé jméno je motivované, i to zdánlivě nepříznačné. Jméno motivuje poetika díla a jeho celek.

A) romantická poetika

- zastřená motivace, jedinečná jména, tajemství a změna jména nebo jeho tajení

např. *Monte Christo*; Jan Neruda: *Hastrman* (pan *Rybář*), *doktor Kazisvět* (*Heribert*)

Poetika jmen

B) realistická poetika

- „lhostejnost“ jména k postavě, relativní nemotivovanost jména,
- neliterární jméno zaručuje autenticitu díla
- autor zveřejňuje akt pojmenování, vybírá jméno před/spolu se čtenářem

např. pan *Ryšánek*, *Janko Hovora*, *Ruska*, *Vorel*, *Novák*

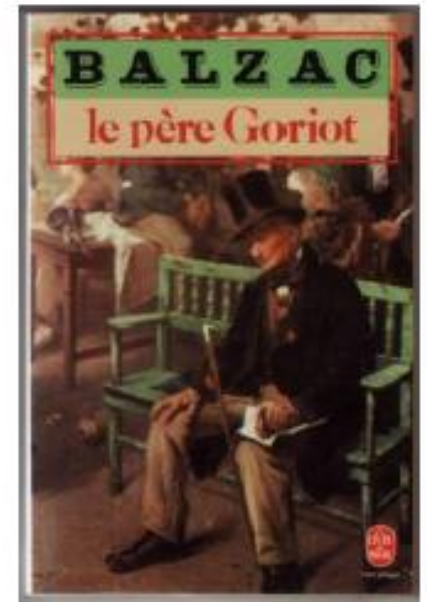
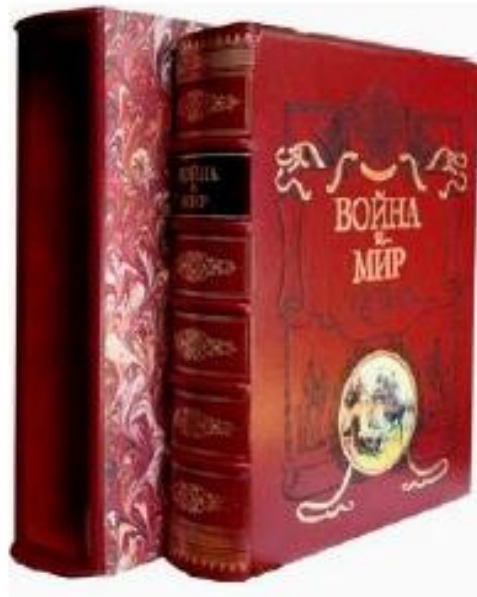
ALE! satiry, humoristická próza, alegorie se blíží romantické poetice

např. pan *Matěj Brouček*; *Jestřáb a Hrdlička*; *Michelup*, *Eman Habásko*, *Načeradec*, *Šimon Tatrmuž*

Problém překladu jmen

ÚKOL 2

Překlad titulu díla i vlastních jmen postav musí řešit dilema: doslovnost x funkční ekvivalent.

Pod jakým českým názvem daná díla znáte?

Problém překladu jmen

doslovný překlad X funkční ekvivalence

- např. *Vojna a mír* (*Bojha u mup*), *Bídňáci/Ubožáci* (*Les Misérables*), *Otec Goriot* (*Le père Goriot*)

Charles Dickens – *A Christmas Carol* (1843)

např. *Ebenezer Scrooge* – *Skruž*, *Vydřigroš* (*Skrblík*)

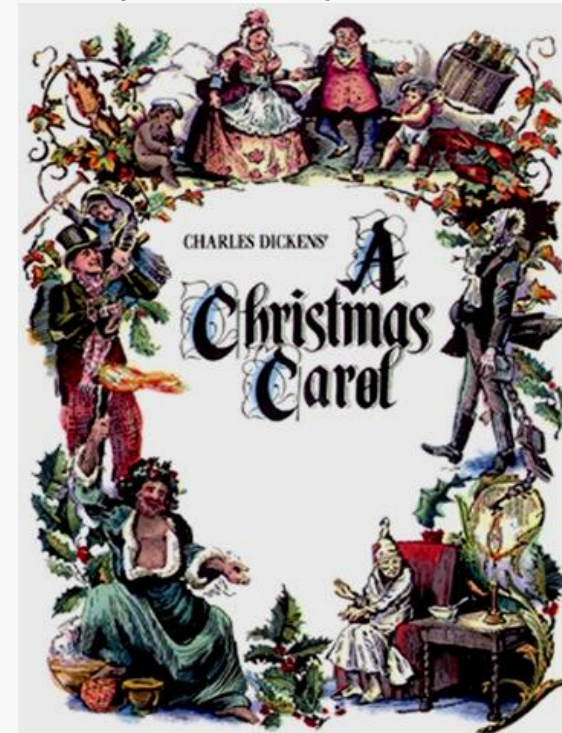
**to scrounge* = *žebrat*

Jacob Marley – *Jan*, *Vodral*

Bob Cratchit – *Bob Rastr*

Mr. Fezziwig – *Čepička*

- titul: *Vánoční píseň*, *Vánoční koleda*,
Koleda

Jules Verne

Le château des Carpathes (1892)

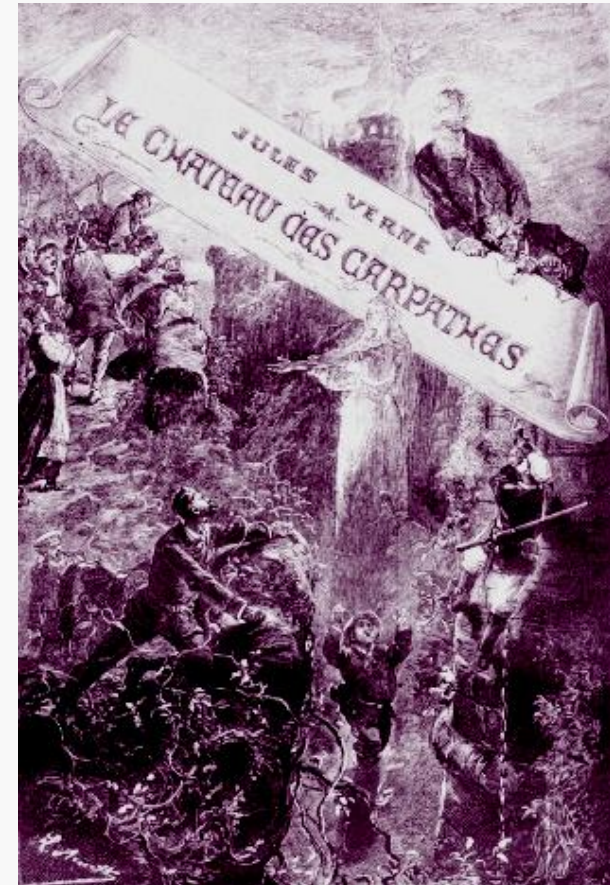
Tajemný hrad v Karpatech

Hrad v Karpatech

- vesnice Werst, Chort, Orfanik, Rodolphe de Gortz, pěvkyně Stilla, Franz de Télek, lesník Nic Deck a lékař Patak

film *Tajemství hradu v Karpatech* (1981)

- Vyšné Vlkodlaky, Salašáry, Čortúv hrád, Orfanik, baron Gorc z Gorceny, pěvkyně Salsa Verde, hrabě, lesník Vilja Dézi, Felix Teleke z Tölökö

Vladislav Vančura a Karel Čapek

Vladislav Vančura a Karel Čapek

Vančura

- tendence k jedinečnému, „rybář jmen“
- 30. léta = zlom >>> reálná jména, historická próza

???

Čapek

- tendence k běžnému
- 30. léta = zlom >>> jedinečná jména, práce se jmény, hledání jmen a postavy beze jména

???

Vladislav Vančura a Karel Čapek

Vančura

- tendence k jedinečnému, „rybář jmen“
- 30. léta = zlom >>> reálná jména, historická próza

*Jan Marhoul a Josefína; František Hora, František Řeka;
Antonín a Kateřina Důrovi, Kubula, Marketa Lazarová*

křesťanská jména

X pohanství

Markéta, Kristián, Kateřina

Kozlík

Čapek

- tendence k běžnému
- 30. léta = zlom >>> jedinečná jména, experimentální práce se jmény, hledání jmen a postavy beze jména

jména v povídkách X *ing. Prokop; Polana, Jura Hordubal,
Štěpán Manya; dr. Galén*

Příklad 1

Karel Čapek – *Krakatit*

ing. Prokop

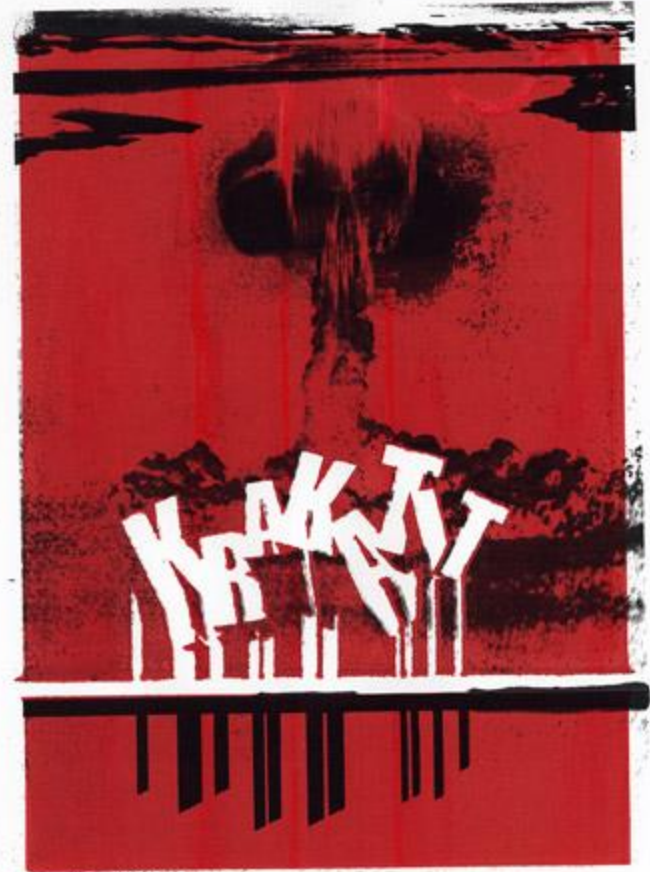
d'Hémon

princezna Wille

/ Wilhelmina Adelhaida Maud

země Baltin

Krakatit

Příklad 2

Josef Kajetán Tyl – dramatické báchorky

Strakonický dudák – 1847

Tvrdohlavá žena, Jiříkovo vidění – 1849

Lesní panna – 1850

Děti: *Honzík, Kačenka, Frantík, Liduška, Pepík, Mařenka, Verunka*

Chasníci: *Franěk, Váša, Kuba, Matěj*

Pacholci, děvečky: *Madlenka, Anička, Vašek, Kuba*

Hlavní ženské postavy: *Dorotka, Terezka, Kačenka*

Šavlička (voják, policajt), *Zouval* (komorník), *Bonifác Bonafides* (velkokupec), *Závora* (nemluvný kovář), *Švanda, Hrdopyška* (majitel panství), *Vydřiduška* (správce)

Lesní panna – *Isidor Slovíčko* (učitel), *Barnanáš Pinta* (hostinský),
mladý Taussig, Šimon Moreless

Pantaleon Vocilka – podvodník

pohádkové bytosti – *Lesana, Bělina, Lupina, Jarona, Rosava*

cizí země – *Alamir, Zulika, Alenoros*

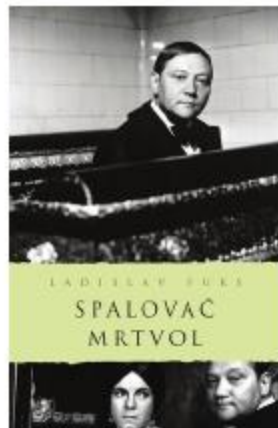
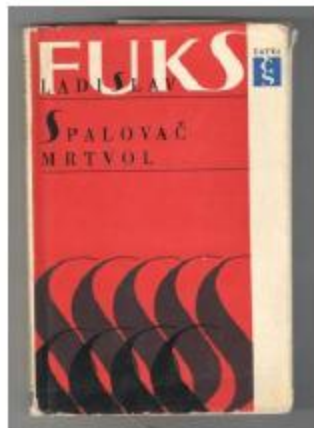
Jiříkovo vidění – *šviháci Votický, Poutecký, Křepinský, stará panna
Zuzana Poličanská*

Přestávka

ÚKOL 3

Spalovač mrtvol – rok vydání adaptace

Jména postav

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

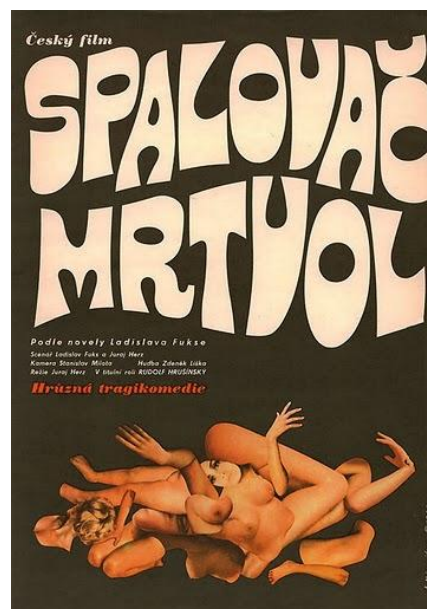
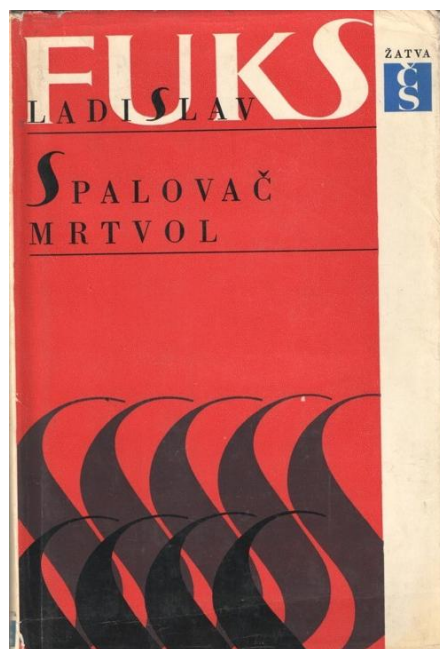
Ladislav Fuks – *Spalovač mrtvol*

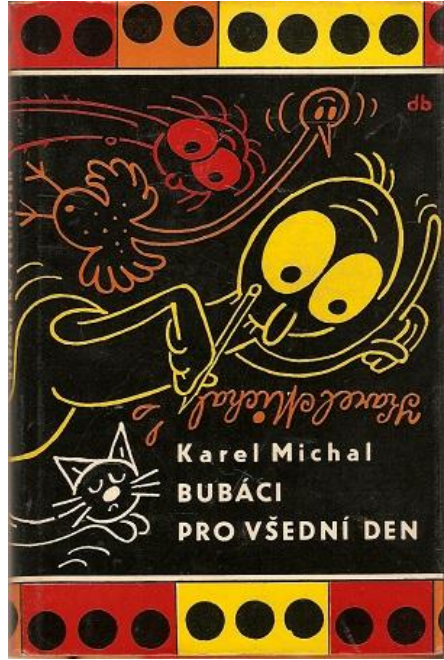
1967 první vydání

1968 film Juraje Herze

charakteristika: *černá groteska, horor, sarkasmus a ironie*

Groteska v české literatuře

Jména postav

- židovská jména (jasně deklarovaná):

Jan Bettelheim, doktor Jakub Bettelheim, Rubinstein, manželka Marie Sternová

- jména zvířecí:

Vrána, ředitel Srnec, paní Lišková, Zajíc, Beran, Fenek

- jména hudebních skladatelů:

Strauss, nápadník Ziny Míla Janáček, pan Dvořák, důstojník Ernst Wagner

Groteskno – dvojí svět – lidé a ...

Úvodní věta: „Něžná,“ řekl pan Karel Kopfrkingl své krásné černovlasé ženě na prahu pavilónu dravců a lehký předjarní větřík mu provlál vlasy, „tak jsme zase zde...“

Pan Fenek – „zalezl do vrátnice“ , „plakal a zalézal jako pes“, „ve vrátnici se třásl psík s dlouhým nehtem na malíčku“

Zvířecí přirovnání: „mlsné zvíře“, „chvěl se jak jehně“ (Mili)

„Máte rád hudbu, pane Dvořák?“ zeptal se, a když mladík, sypaje si popel z cigarety do dlaně, kývl, pan Kopfrkingl řekl: „To je, pane Dvořák, dobře. Citliví lidé hudbu zpravidla milují. Chudáci, kteří umírají, aniž poznali krásu Schuberta či Liszta. Nepocházíte snad z příbuzenstva Antonína Dvořáka, autora Čerta a Káči, Šelmy sedláka, Rusalky...“

Rodina pana Kopfrkingla

- Karel Kopfrkingl – Roman, manželka Marie - Lakmé
- **děti:** Zina, Milivoj – Mili (asimilace)
- **rodinný přítel:** Wilhelm (Willi) Reinke, manželka Erna

Groteskno – dvojí svět – jména a hra se jmény a identitou postav (odhalování identity a její přiznání)

„Ano,“ kývla Lakmé, „je to jistě dobrý obchodník. Je to Žid.“

„Ty myslíš, drahá?“ usmál se pan Kopfrkingl, „já nevím. Jméno o tom nesvědčí. Straussově Židé nejsou. Strauss je pštros.“

„Jména nic neznamenaají,“ usmála se Lakmé, „vždyť sám víš, jak se dají měnit. Sám říkáš Hroznýši U Stříbrného pouzdra, ještě že to pan Strauss nehledal... mně říkáš Lakmé místo Marie a sám chceš, abych ti říkala Romane místo Karle.“

...

„Matka tvé Lakmé byla přece Židovka!“

Karl Kopfrkingl strnul.

„Lakmé,“ řekl Willi a napil se, „tvá černovlasá Lakmé, na které to každý pozná, říkala jednou, že se u vás mluví jen česky, když jsem jí připomenul tvou německou krev. Tvá černovlasá Lakmé byla vždycky na velkých rozpacích a nesvá, když jsem byl u vás a připomenul ti tvé němectví. Tvá Lakmé vždycky tvrdila, že na jménech nezáleží... ovšem, když se zaslíbila jmenovala Sternová.“

Je to Louis Marin, profesor na Collège des sciences sociales, pozdější generální zpravodaj rozpočtový a poslanec. V Poincaréově vládě byl ministrem penzí...“

„Ale zde stojí jiné jméno,“ sklonila se Lakmé k paspartě a pak k muži tázavě vzhlédla.

„Ovšem,“ pohládl ji po černých vlasech, „je to nikaragujský prezident Emilían Chamorro z roku 1916. Ale to nic, drahá. Bude to Louis Marin. Jméno na paspartě zakryjeme proužkem papíru. Krásná exotická tvář může být ozdobou jídelny. Když člověk při jídle vidí ušlechtilé tváře, líp mu chutná. Dáme ho...“

...

„Bettelheim?“ zdvihl Willi oči, „zvláštní jméno. Není to ten lékař, co má dole na domě tabulku?“ a když pan Kopfrkingl kývl, vstal, a zatímco jej pan Kopfrkingl trochu nejistě pozoroval, přistoupil k oknu a pohlédl na tabulku, která tam visela na černé šňůře.

...

„Je to zřejmě veledílo,“ řekl pan Kopfrkingl uznale, „který mistr...“

„Není znám,“ zavrtěl lékař hlavou, „malíř se nepodepsal. Chtěl zřejmě zůstat anonymní, protože jako únosce zpodobnil hraběte Bethléna a jako zachránce Žida, my Bettelheimové jsme přece, pane Kopfrkingl, židovská rodina. To víte, my jsme dost pronásledováni byli vždycky... Malíř by byl měl tenkrát asi z takového pojetí nepříjemnost...“

!!! Erna

!!! Kopfrkingl

Toponyma

„Támhle je Masarykův stadion,“ řekl pan Kopfrkingl, „tam je teď pusto a prázdno. Pusto a prázdno jako na nádvoří mého Chrámu smrti časně ráno, než začne provoz. Loni bylo na stadionu živo, byl všesokolský slet, kdypak asi zase bude...“ usmál se pan Kopfrkingl, „já vím, že se už ani ten stadion Masarykův nejmenuje, je přejmenován. Co se dá dělat,“ usmál se, „jsou jména, která se pro každou dobu nehodí, i když na jménech nezáleží, jak říkáš...“ usmál se na Lakmé. „Možná, že se stadion dnes jmenuje Baldura von Schirach. Ejhle,“

Chrématonyma

Název díla

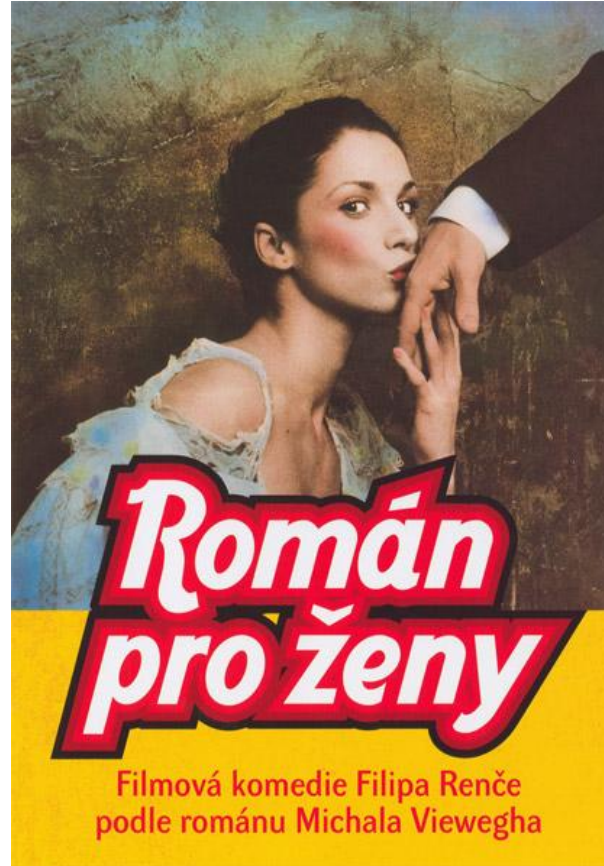
Michal Viewegh

– *Román pro ženy*

2001 kniha

2005 film

Michal Viewegh

Román pro ženy

Laura

Jana – její matka

Ingrid – kamarádka

Oliver

Sandra – kadeřnice

(Oliver) Pažout

Žemla

(Richard - Rickie) Kabíček

redakce *Vyrovnané ženy*: *Romana, Vlasta, Zdeňka, Mirek*

babička

Specifikum textu - chrématonyma

Michal Viewegh – *Román pro ženy*

*„Jmenuje se ve skutečnosti Richard, ale kamarádi mu říkají Rickie. Richard je podle mě – na rozdíl od Rickieho – docela dobré, jaksi **poctivé** jméno, ale Rickie trval na tom, abych jeho přezdívku laskavě používala. Tak jsem ji používala. Copak záleží na jméně? Říkala jsem si. Zpočátku mi její vyslovení na veřejnosti dělalo trochu potíže, ale zvykla jsem si.“*

*... „Nejvíc mě Richard (ano, já vím, **Rickie**) dojímá, když jsem viděla, jak se snaží myslet na naši budoucnost.“*

- chrématonyma

*„V tranzitu máma nejprve zajde do **Duty Free Shopu**, vyzkouší si vzorek hydratačního krému **Clinique**, přičichne k novému parfému **Gucci** ...a s rozevřenou **francouzskou ELLE** v ruce důstojně čeká na odlet.“*

- srovnej funkci chrématonym:

Oscar Wilde – Cantervillské strašidlo >>

Bohumil Hrabal – Inzerát na dům...>>

Příklad-ukázky

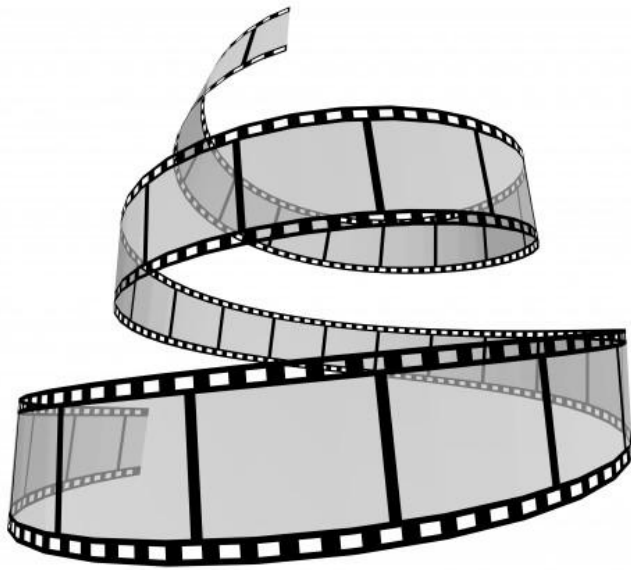
Oscar Wilde – *Cantervillské strašidlo*

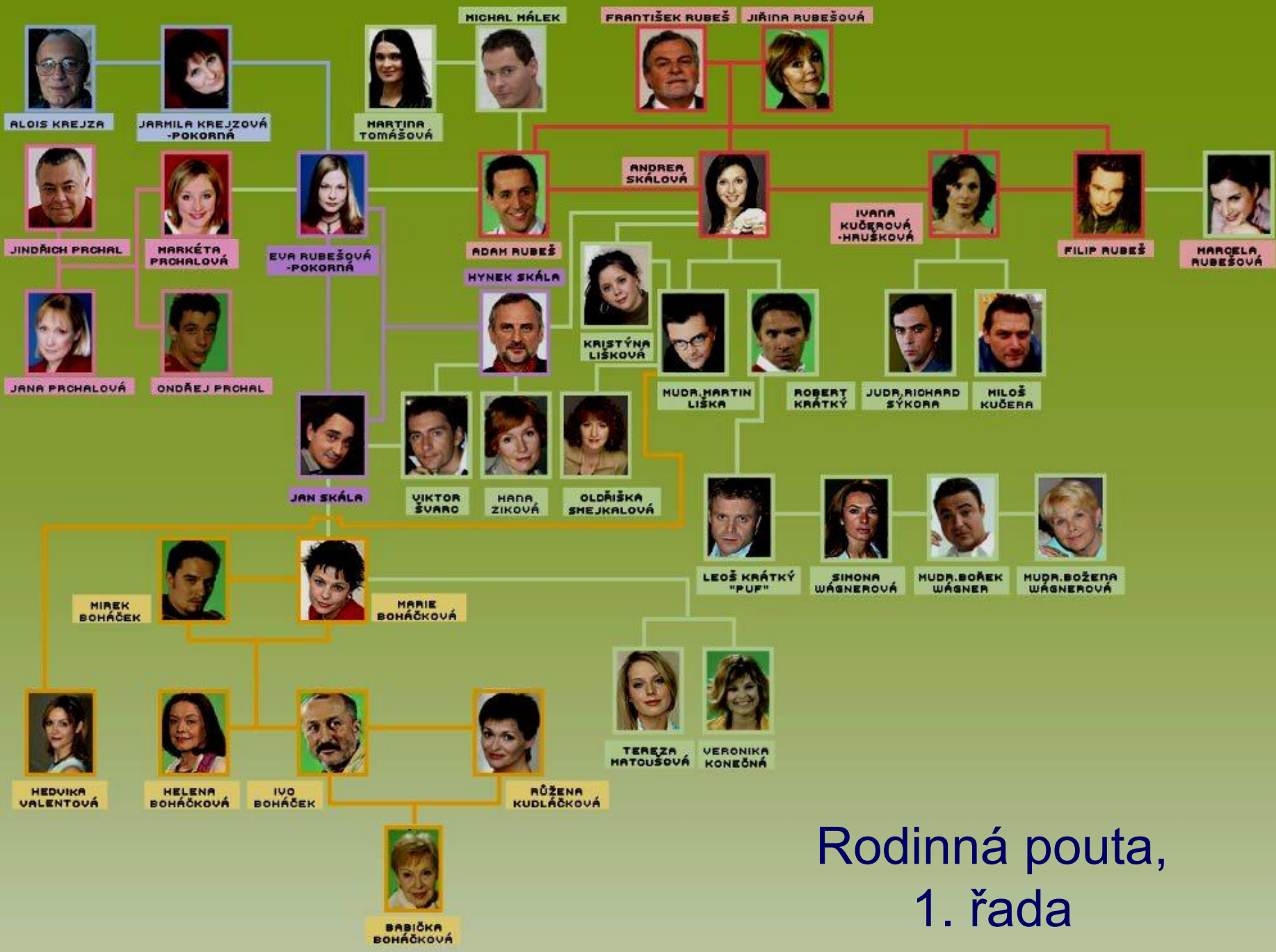
„To je nesmysl,“ zvolal Washington Otis. „PINKERTONŮV ŠAMPION V ODSTRAŇOVÁNÍ SKVRN A NEDOSTIŽNÝ CÍDIČ to vyčistí co nevidět.“ ... Když však ráno sešli Otisovi dolů k snídani, znovu našli na podlaze tu příšernou krvavou skvrnu. „Za to jistě nemůže NEDOSTIŽNÝ CÍDIČ,“ řekl Washington, „vyzkoušel jsem ho přece na všem.“

Bohumil Hrabal – *Inzerát na dům, ve kterém už nechci bydlet, Ingot a ingoti*

„Doktor pokynul odjíždějícímu vláčku a viděl, jak ostatní dělníci ze šrotoviště odcházejí k baráčku, který si sestavili sami, k baráčku sestavenému z reklam zkasírovaných živnostenských firem. „Ať se stydí, to je on, ten, co nezná Avion. Věz, že čokoláda Ego chutná výborně. Fafejtův Primeros dáme-li lidu, nepozná zklamání, nepozná bídu.“

Vybraný TV seriál nebo film

Rodinná pouta,
1. řada

TV soap opera Rodinná pouta

Viktor Švarc, ing. Robert Krátký, JUDr. Richard Sýkora

Adam Rubeš – Eva Pokorná

Simona Pražáková

Hanička Ziková

MVDr. Karel Steiner

podnikatel Skála

Růžena Kudláčková

Ivo Boháček

ÚKOL 5

Představte si, že píšete román nebo televizní scénář seriálu ze školního prostředí. Pokuste se vymyslet jména následujících postav:

Mladý zamilovaný pár, kluk a holka

Učitelka češtiny, asi 50 let, přísná, ale sympatická

Mladý začínající učitel

Běžná česká rodina

Studentka, která je hezká, ale je potvora a není kamarádká

Starý profesor matematiky, hodný pán

Bláznivý učitel chemie, asi 35 let

Sympatický student, líbí se holkám

Nesympatický student, podlézavý šprt

Hodná a milá babička, bývalá herečka

Mladá Američanka, lektorka angličtiny

Děkuji za pozornost.